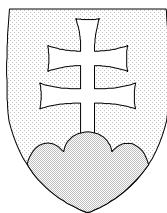

PROTIMONOPOLNÝ ÚRAD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZHODNUTIE

Číslo: 2002/DZ/2/1/061

Bratislava 9. 4. 2002

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia v správnom konaní začatom na podnet podnikateľa ŠTIMAR, s. r. o., Dopravná zdravotná služba, so sídlom Markovičova 40, 917 02 Trnava, zastúpeného riaditeľom Mariánom Štibraným podľa zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánoch štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov voči podnikateľovi Všeobecná zdravotná poisťovňa, so sídlom Mamateyova 17, 851 04 Bratislava, vo veci zneužitia dominantného postavenia na relevantnom trhu podľa § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánoch štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní

r o z h o d o l

podľa § 22 ods. 1 v spojení s § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánoch štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov tak, že konanie Všeobecnej zdravotnej poisťovne spočívajúce v stanovovaní maximálnych finančných objemov výkonov na úhrady dopravnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej dopravnému zdravotníckemu zariadeniu ŠTIMAR a v stanovovaní cien výkonov dopravnej zdravotnej služby nemá povahu zneužívania dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných

ústredných orgánoch štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

O d ô v o d n e n i e:

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, IV. výkonný odbor (ďalej len „úrad“) začal dňa 14. 8. 2001 na návrh podnikateľa ŠTIMAR, s. r. o., Dopravná zdravotná služba, so sídlom Markovičova 40, 917 02 Trnava, zastúpeného riaditeľom Mariánom Štibraným (ďalej len „ŠTIMAR“) správne konanie vo veci zneužitia dominantného postavenia na relevantnom trhu voči podnikateľovi Všeobecná zdravotná poisťovňa, so sídlom Mamateyova 17, 851 04 Bratislava ďalej len („VšZP“).

Z návrhu na začatie správneho konania, ktorý bol na úrade zaevidovaný pod číslom 3674/2001 dňa 14. 8. 2001 a ktorý bol upresnený a doplnený listom zaevidovaným na úrade dňa 5. 9. 2001 pod č. 3970/2201 vyplýva, že predmetom podnetu sú niektoré praktiky VšZP, menovite v oblasti tvorby cien za prevozy poistencov a limitovanie objemu finančných prostriedkov na jednotlivé štvrťroky, pri prekročení ktorého VšZP odmieta uhradiť preukázané výkony. Podľa názoru ŠTIMAR ide v danom prípade o porušenie viacerých zákonov, okrem iného aj zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), konkrétne o zneužívania dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona.

Úrad šetrením zistil, že podľa § 2 ods. 2 zákona VšZP nie je podnikateľom v zmysle Obchodného zákonníka. Súčasne však zistil, že určité konania alebo činnosti vykonávané VšZP súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou podľa § 2 ods. 2 zákona a preto VšZP spadá pod pôsobnosť zákona.

Zo šetrenia úradu tak isto vyplýva, že podiel poistencov VšZP v roku 2001 predstavoval približne 67% všetkých poistencov. Poistenci zvyšných štyroch poisťovní reprezentujú len 33% všetkých poistencov. Trhový podiel VšZP je stabilný, dokonca má tendenciu rásť, kým u ostatných zdravotných poisťovní podiel poistencov klesá. Od počtu poistencov sa následne odvíja aj výška poistného a výška úhrady za zdravotnú starostlivosť. Vstup na trh povinného zdravotného poistenia je značne ťažký. Po zohľadnení uvedených faktorov úrad dospel k záveru, že VšZP má na relevantnom trhu povinného zdravotného poistenia také silné postavenie, ktoré sa jej umožňuje správať nezávisle voči iným subjektom pôsobiacim na danom relevantnom trhu ako aj voči zdravotníckym zariadeniam, a teda VšZP má na relevantnom trhu povinného zdravotného poistenia dominantné postavenie.

Podľa § 8 ods. 6 zákona zneužívanie dominantného postavenia je zakázané. Zákon teda nezakazuje dominantné postavenie ako také, ale len jeho zneužívanie. Úrad sa preto v priebehu šetrenia zaoberal skutočnosťou, či správanie VšZP pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní a úhrade dopravnej zdravotnej starostlivosti

a stanovovaní cien za výkony dopravnej zdravotnej služby sa dá kvalifikovať ako zneužívanie dominantného postavenia.

Ak určitý subjekt uplatňuje v zmluvách neprimerané podmienky, toto správanie sa považuje za zneužívanie dominantného postavenia, ak má charakter „vykorisťovateľského“ správania sa, teda subjekt v dominantnom postavení získava pre seba určité výhody, ktoré by inak nezískal v súťažnom prostredí, resp. keby nemal dominantné postavenie.

Hospodárenie, financovanie a zostavovanie rozpočtu VŠZP presne upravuje zákon o zdravotnom poistení. Podľa § 49 ods. 2 tohto zákona poistný rozpočet VŠZP musí byť zostavený a realizovaný tak, aby výdavky neprevýšili príjmy VŠZP v príslušnom rozpočtovom roku.

Z uvedeného je zrejmé, že zákon o zdravotnom poistení striktne vymedzuje VŠZP, ako môže nakladať s prostriedkami získanými z poistného. Tým, že presne vymedzuje, ktorý fond sa z akých zdrojov tvorí a koľko prostriedkov môže použiť maximálne na svoju správu a činnosť, jej prakticky neumožňuje, aby si pri výkone povinného zdravotného poistenia získavala pre seba neprimeraný prospech na úkor zdravotníckych zariadení, čo je základným predpokladom zneužívania dominantného postavenia formou vynucovania si neprimeraných obchodných podmienok.

Úrad sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či stanovovaním maximálneho finančného objemu výkonov a stanovovaním cien za výkony dopravnej zdravotnej služby by nemohlo dôjsť k určitej diskriminácii ostatných poskytovateľov dopravnej zdravotnej služby, teda k uplatňovaniu rozdielnych podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži. Za týmto účelom sa zaoberal spôsobom, resp. metódou určovania maximálnych finančných objemov výkonov.

Ako k predmetnému problému uviedla VŠZP, v zdravotníctve existuje zásadný a stále sa prehlbujúci rozpor medzi požiadavkami poskytovateľov zdravotnej starostlivosti na finančné prostriedky a reálnymi zdrojmi. VŠZP preto s každým poskytovateľom zdravotníckej starostlivosti dohoduje maximálny objem služieb pre svojich poistencov (s niektorými výnimkami, napr. akútne výkony). Zmluvné objemy sa VŠZP snaží stanovovať reálne, aby boli tak v súlade s potrebami poistencov, ako aj s disponibilnými zdrojmi VŠZP. Metodiku výpočtu zmluvných objemov určuje riaditeľstvo VŠZP, súčasne oznamuje pobočkám priemerné hodnoty objemov výkonov v podrobnom členení, (vypočítané zo sumárnych dát za všetkých poistencov VŠZP), na základe čoho pobočky stanovujú zmluvné objemy a po dohode uzatvárajú zmluvy s poskytovateľmi dopravnej zdravotnej služby. Zmluvné objemy pre jednotlivých poskytovateľov sa vypočítavajú podrobne až na úrovni jednotlivých odborností podľa relatívnych priemerných hodnôt VŠZP za predchádzajúce obdobia. Pri prepočtoch sa zohľadňuje spádové územie poskytovateľa počet poistencov na tomto území a prípadné špecifické regionálne podmienky. VŠZP uplatňuje rovnaký prístup k štátnym

zdravotníckym zariadeniam ako k neštátnym zdravotníckym zariadeniam, nielen v otázkach financovania, ale aj v otázkach rokovania o zmluvných podmienkach.

Úrad dospel k záveru, že metodikou určovania výpočtu zmluvných objemov, tak ako bola prezentovaná VŠZP, nedochádza k uplatňovaniu rozdielnych podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú, alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži.

Pokiaľ ide o zneužívanie dominantného postavenia zo strany VŠZP stanovovaním cien výkonov dopravnej zdravotnej služby úrad šetrením zistil, že predmetné ceny sú regulované a cenové výmery Ministerstva financií Slovenskej republiky stanovujú buď maximálne ceny alebo cenové rozpätie v podobe minimálnej a maximálnej ceny. Úrad tak isto zistil, že cenník VŠZP upravujúci ceny výkonov za dopravné zdravotné služby nie je v rozpore s cenovými opatreniami Ministerstva financií Slovenskej republiky a je rovnako platný pre všetkých zmluvných partnerov VŠZP s platnosťou na území celej Slovenskej republiky.

Skutočnosť, že výška ceny v niektorých prípadoch nedosahuje maximálnu úroveň, ktorú výmer Ministerstva financií umožňuje, vyplýva z už vyššie uvedeného nedostatku zdrojov na financovanie zdravotníctva ako celku a nenapĺňa vecnú podstatu zneužívania dominantného postavenia.

Úrad sa v konaní zaoberal len súťažnými aspektmi daného prípadu. Posúdenie prípadného porušenia zákonov v oblasti zdravotníctva, prípadné rozpory a nesúlady medzi jednotlivými zákonmi upravujúcimi oblasť zdravotníctva ako aj posúdenie vhodnosti, primeranosti a funkčnosti systému povinného zdravotného poistenia nie je v jeho kompetencii a preto k tejto problematike nezaujíma stanovisko.

Z tohoto aspektu potom úrad posúdil aj prešetrovaný podnet a vychádzajúc z uvedených zistení dospel k záveru, že správanie VŠZP, teda stanovovanie maximálnych finančných objemov výkonov na úhrady dopravnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej dopravnému zdravotníckemu zariadeniu ŠTIMAR a ani stanovovanie cien výkonov dopravnej zdravotnej služby nenapĺňa vecnú podstatu zneužívania dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona v zmysle podnetu a súčasne, ako zo šetrenia vyplynulo ani podstatu zneužívania dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. c) zákona.

V súlade s § 33 zákona úrad vyzval účastníkov konania listami č. 1453/PMÚSR/2002 zo dňa 25. 3. 2002 – ŠTIMAR a č. 1452/PMÚ SR/2002 zo dňa 25. 3. 2002 - VŠZP, aby sa ústne alebo písomne vyjadrili k predmetu konania a výsledkom šetrenia, ktoré úrad vo veci vykonal.

VŠZP v liste, ktorý bol na úrade zaevidovaný dňa 4. 4. 2002 pod č. 1650/2002, sa vyjadrila v tom zmysle, že so zisteniami a závermi úradu v predmetnom správnom konaní súhlasí. Súčasne však uviedla, že zotrváva na svojom právnom názore, že sa na jej činnosť zákon nevzťahuje.

K uvedenej námietke VŠZP o pôsobnosti zákona vo vzťahu k činnosti VŠZP úrad uvádza, že podľa § 2 ods. 1 zákona sa tento vzťahuje na podnikateľov a orgány štátnej správy a orgány územnej samosprávy. Podnikateľ na účely zákona je definovaný v § 3 ods. 2 zákona ako podnikateľ podľa osobitného predpisu (Obchodný zákonník), ďalej ako fyzická osoba a právnická osoba a ich združenia, ak ide o ich činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou bez ohľadu na to, či tieto činnosti a konania sú alebo nie sú zamerané na dosahovanie zisku.

Uvedený odsek 1 upravuje osobnú pôsobnosť zákona, vymedzuje teda okruh subjektov, pre ktoré sú ustanovenia zákona záväzné. Z tohoto ustanovenia vyplýva, že do pôsobnosti zákona spadajú

- podnikatelia v zmysle § 2 Obchodného zákonníka, teda osoby zapísané v obchodnom registri, osoby, ktoré podnikajú na základe živnostenského oprávnenia, osoby, ktoré podnikajú na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov, fyzické osoby, ktoré vykonávajú poľnohospodársku výrobu a sú zapísané do evidencie podľa osobitného predpisu – teda sú to osoby, ktoré podnikajú, ktoré samostatne vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť vykonávajú sústavnú činnosť za účelom dosiahnutia zisku,
- akékoľvek právnické, fyzické osoby a ich združenia, ak vykonávajú činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou bez ohľadu na to, či tieto činnosti a konania sú alebo nie sú zamerané na dosahovanie zisku.

Pri posudzovaní osobnej pôsobnosti zákona je teda nevyhnutné určiť, či posudzovaný subjekt je podnikateľom v zmysle § 2 Obchodného zákonníka. V prípade ak ním nie je, nie je možné ho priamo vylúčiť z pôsobnosti zákona, ale je nutné posúdiť činnosti a konania ktoré vykonáva a zistiť, či tieto činnosti a konania súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou a až na základe toho určiť, či sa na daný subjekt vzťahuje alebo nevzťahuje zákon o ochrane hospodárskej súťaže. V tomto prípade pri posudzovaní osobnej pôsobnosti zákona sa teda kladie dôraz na jednotlivé činnosti a konania subjektu a abstrahuje sa od ostatných záležitostí ako je právna forma subjektu, kto vlastní resp. riadi tento subjekt, akým spôsobom vznikol, aká je jeho štruktúra, spôsob financovania, či určité aktivity vykonáva za účelom dosiahnutia zisku alebo nie, či svoje výrobky alebo služby poskytuje bezodplatne alebo odplatne, a pod.

VŠZP je verejnoprávna inštitúcia zriadená na základe zákona č. 273/1999 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“), ktorej úlohou je vykonávať zdravotné poistenie. Zdravotné poistenie môžu okrem VŠZP vykonávať aj iné poisťovne, zriadené podľa osobitných zákonov alebo rezortné, odvetvové, podnikové a občianske zdravotné poisťovne, ktorých vznik a činnosť upravuje zákon o zdravotnom poistení.

Podľa zákona o zdravotnom poistení povinne zdravotne poistené sú všetky osoby, ktoré majú na území Slovenskej republiky trvalý pobyt a ďalšie osoby vymedzené v uvedenom zákone. Tieto osoby si vyberú poisťovňu na vykonávanie zdravotného poistenia a sú povinné platiť poistné na zdravotné poistenie. Za ekonomicky neaktívne obyvateľstvo platí poistné štát, za uchádzačov o zamestnanie poberajúcich hmotné zabezpečenie platí poistné Národný úrad práce. Všetky náležitosti týkajúce sa poistného, vrátane jeho výšky, sú upravené zákonmi, teda neurčuje ich poisťovňa alebo poistenci.

Na základe zdravotného poistenia majú poistenci nárok na bezplatné poskytnutie zdravotnej starostlivosti za podmienok ustanovených zákonom o zdravotnom poistení a v súlade s predpismi vydanými na jeho vykonanie.

Zdravotná starostlivosť sa poskytuje v štátnych a neštátnych zdravotníckych zariadeniach, ktorých zriadenie a činnosť je upravená v štvrtej časti zákona č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti (ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“). Ministerstvo zdravotníctva SR, ktoré je zodpovedné za zabezpečenie zdravotnej starostlivosti občanom, určuje sieť zdravotníckych zariadení a jej minimálne parametre tak, aby sa zdravotná starostlivosť poskytovala na odbornej úrovni, plynulo, sústavne a aby bola dostupná.

Zdravotnícke zariadenia, ktoré sú zaradené do siete zdravotníckych zariadení, uzatvárajú s VŠZP zmluvu o poskytovaní a úhrade zdravotnej starostlivosti. VŠZP potom týmto zmluvným zdravotníckym zariadeniam na základe zmluvy o poskytovaní a úhrade zdravotnej starostlivosti uhrádza náklady za zdravotnú starostlivosť poskytnutú jej poistencom. So zdravotníckymi zariadeniami nezaraďenými do siete zdravotníckych zariadení VŠZP zmluvu neuzatvára. Zdravotnú starostlivosť poskytnutú jej poistencom im uhrádza v súlade s ustanoveniami zákona o zdravotnom poistení, zákona č. 98/1995 Z. z. o liečebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o liečebnom poriadku“) a v súlade s platnými cenovými výmermi Ministerstva financií SR.

Rozpočet a hospodárenie zdravotných poisťovní je upravené zákonom o zdravotnom poistení. Rozpočet VŠZP musí byť zostavený v členení na základný fond, rezervný fond, účelový fond a správny fond. Z čoho sa jednotlivé fondy tvoria a na čo ich možno použiť upravuje zákon o zdravotnom poistení. Podľa § 49 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení, poistný rozpočet VŠZP musí byť zostavený a realizovaný tak, aby výdavky neprevýšili príjmy v príslušnom rozpočtovom roku.

Vlastné hospodárenie VŠZP je tiež presne upravené v zákone o zdravotnom poistení. V zmysle § 47 ods. 1 až ods. 3 tohoto zákona VŠZP hospodári s poistným, s finančnými prostriedkami, s vlastným majetkom, ktorý nadobudla svojou činnosťou, a spravuje majetok štátu. Majetok VŠZP tvoria hnutel'né veci, nehnuteľné veci a pohľadávky nadobudnuté pri jej vzniku a počas jej činnosti s výnimkou vecí vo vlastníctve štátu. Majetkom VŠZP však nie sú finančné prostriedky, ktoré tvoria základný fond, rezervný fond a účelový fond, ktoré sú tvorené najmä príjmami

z poistného a sú určené na úhradu zdravotnej starostlivosti. Podľa § 6 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení VŠZP nesmie s prostriedkami získanými z poistného podnikat' v zmysle § 2 Obchodného zákonníka.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že VŠZP nie je podnikateľom v zmysle Obchodného zákonníka. Preto sa úrad skúmal, či vykonáva činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou.

Na účely riešenia tohto prípadu, zneužitia dominantného postavenia VŠZP, zjednodušene možno povedať, že VŠZP vyvíja 2 základné aktivity - vyberá poistné od poistencov a dojednáva so zdravotníckymi zariadeniami poskytovanie zdravotnej starostlivosti pre svojich poistencov a jej úhradu. Úrad sa zamerlal na posudzovanie týchto dvoch základných činností, pretože priamo súvisia s predmetným konaním.

Prvá aktivita, ktorú VŠZP vykonáva, je výber poistného. Okruh poistencov, výšku poistného a spôsob jeho úhrady presne stanovujú zákony. Z podkladov, ktoré má úrad k dispozícii vyplýva, že napriek tomu, že existuje relevantný trh výberu poistného, medzi poisťovňami pôsobiacimi na tomto trhu neprebíha súťaž a výber poisťovne je výlučne individuálnou záležitosťou poistenca. Nasvedčuje tomu aj relatívne stabilizovaný počet poistencov v jednotlivých poisťovniach. Táto činnosť – výber poistného vo vzťahu poisťovňa – poistenec sa v prešetrovanom prípade teda nedá považovať za činnosť alebo konanie, ktoré súvisí alebo môže súvisieť s hospodárskou súťažou.

Na druhej strane, VŠZP dojednáva so zdravotníckymi zariadeniami poskytovanie zdravotnej starostlivosti pre svojich poistencov a jej úhradu. Pri dojednávaní zdravotnej starostlivosti VŠZP so zdravotníckymi zariadeniami zaradenými do siete zdravotníckych zariadení uzatvára zmluvu o poskytovaní a úhrade zdravotnej starostlivosti. Predmetom tejto zmluvy je stanovenie podmienok poskytovania zdravotnej starostlivosti pre poistencov VŠZP, jej úhrada a úprava vzťahov vznikajúcich z uvedenej zmluvy medzi poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a VŠZP. VŠZP si individuálne dohoduje v zmluvách s každým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti určité podmienky. VŠZP je teda pri dojednávaní zdravotnej starostlivosti a jej úhrade zúčastnená v určitom zmluvnom vzťahu a jej určité činnosti a konania pri dojednávaní zdravotnej starostlivosti a jej úhrade (napr. určenie maximálnych finančných objemov výkonov čo znamená rozsah úhrady zdravotnej starostlivosti poskytnutej zdravotníckymi zariadeniami poistencom VŠZP alebo dojednaný maximálny objem služieb pre poistencov VŠZP, spôsob vypovedania zmluvy) majú vplyv na určité trhové subjekty (napr. zdravotnícke zariadenia) a na určité trhy (napr. trh poskytovania zdravotnej starostlivosti) a určitou činnosťou alebo konaním VŠZP (napr. uvedeným stanovovaním rozsahu úhrady zdravotnej starostlivosti) by mohlo dôjsť na tomto trhu k obmedzeniu súťaže. Teda určité činnosti alebo konania vykonávané VŠZP súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou a preto VŠZP spadá pod osobnú pôsobnosť zákona.

Podľa § 2 ods. 2 zákona sa tento vzťahuje na všetky činnosti a konania podnikateľov, ktoré obmedzujú alebo môžu obmedzovať súťaž, okrem prípadov obmedzovania súťaže zo strany podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu, ak uplatňovanie tohoto zákona znemožňuje fakticky alebo právne plniť ich úlohy podľa osobitného predpisu.

V § 2 ods. 2 je teda upravená vecná pôsobnosť zákona a zákon sa vzťahuje na všetky činnosti a konania podnikateľov, ktoré obmedzujú alebo môžu obmedzovať súťaž. Taktiež sa zákon vzťahuje aj na činnosti a konania podnikateľov poverených poskytovaním služieb vo verejnom záujme s výnimkou, keď by im uplatňovanie tohto zákona znemožnilo plniť si svoje povinnosti, ktoré predstavujú službu vo verejnom záujme a ktorá im vyplýva z osobitného predpisu.

Z uvedeného vyplýva, že ani subjekty, ktoré štát poveril výkonom určitých úloh alebo určitých funkcií vo verejnom záujme, nie sú vyňaté spod pôsobnosti zákona o hospodárskej súťaži a môžu spadať pod pôsobnosť § 8 zákona, ktorý zakazuje zneužitie dominantného postavenia, pokiaľ by tento zákaz neznemožnil plnenie úloh vo verejnom záujme zvereným týmto subjektom.

Na základe vyššie uvedených skutočností úrad nemôže námietku VŠZP k pôsobnosti zákona vo vzťahu k jej činnosti akceptovať.

ŠTIMAR v liste, ktorý bol na úrade zaevidovaný dňa 4. 4. 2002 pod č. 1649/2002 sa vyjadril v tom zmysle, že nakoľko úrad nezistil v predmetnom prípade zo strany VŠZP porušenie zákona, nebude svoje podanie dopĺňať ďalšími podkladmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti úrad rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto rozhodnutia.

P o u č e n i e:

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona proti tomuto rozhodnutiu možno podať rozklad na Protimonopolný úrad Slovenskej republiky prostredníctvom odboru zneužívania dominantného postavenia, Drieňová 24, 826 03 Bratislava, do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

Ing. Ladislav Szabó
riaditeľ odboru zneužívania dominantného postavenia

Rozhodnutie sa doručuje:

ŠTIMAR, s. r. o.
Dopravná zdravotná služba
Marián Štibraný
riaditeľ
Markovičova 40
917 02 Trnava

Všeobecná zdravotná poisťovňa
Mamateyova 17
851 04 Bratislava